

Tänker du, att jag förlorader är

Tän-ker du, att jag för - lo-ra-der är, fast jag din gunst ej

har? Nej du kan va-ra för - vis-sad där-på, att jag har en

an-nan i val. Så sant som här fin-nes vat-ten och vin, sa

santhar du va-rit all-ra kä - re - stan min

som un-der him-me-len fanns. Men nu är jag li-ka

lus-tig och glad och sjung-er fal-la-la-la-la - la.

- 1 Tänker du, att jag förlorader är,
fast jag din gunst ej har?
Nej du kan vara förvissad därpå,
att jag har en annan i val.
Så sant som här finnes vatten och vin,
så sant har du varit allra kärestan min,
som under himmelen fanns.

- 2 Tänker du, att jag skulle sörja för dej?

Så tokig var jag fälle ej.

Nog får jag en annan, som håller av mej,
och inte så hänger man sej.

Så sant som det är, att jag nu sitter här,
så sant har du varit allra kärestan min.
som under himmelen fanns.
Men nu är jag lika lustig och glad
och sjunger fallalalalala.

- 3 Jag säger dej nu, till ditt beslut:

jag vill dej inte ha,

om du ock varst klädd i förgyllande skrud

och om min vänskap bad.

Å nej, jag svor och sade väl då:

vänskapen är nu så långt härifrån,

att allri den kommer här mer.

Men nu är jag lika lustig och glad
och sjunger fallalalalala.

Tänker du, att jag förlorader är

1

Tänker du, att jag förlorader är,
fast jag din gunst ej har?
Nej du kan vara förvissad därpå,
att jag har en annan i val.
Så sant som här finnes
vatten och vin,
så sant har du varit
allra kärestan min,
som under himmelen fanns.
*Men nu är jag
lika lustig och glad
och sjunger fallalalalala.*

Denkst du, dass ich verloren bin,
weil ich deine Gunst nicht (mehr) habe?
Nein, du kannst ganz sicher sein darüber,
dass ich habe eine andere zur Auswahl.
So wahr, wie es hier gibt
Wasser und Wein,
so wahr bist du gewesen
die Allerliebste mein,
die es unter dem Himmel gab.
*Aber jetzt bin ich
genauso lustig und froh (wie damals)
und singe fallalalalala.*

2

Tänker du,
att jag skulle sörja för dej (= dig)?
Så tokig var jag fälle (= väl) ej.
Nog får jag en annan,
som håller av mej (=mig)
och inte så hänger man sej (= sig)
Så sant som det är, att
jag nu sitter här,
så sant har du varit
allra kärestan mindie
som under himmelen fanns.

Denkst du,
dass ich dir nachtrauern würde?
So verrückt wäre ich wohl nicht.
Sicher bekomme ich eine andere,
die mich liebt,
und man hängt sich (deshalb) ja nicht auf.
So wahr wie [es ist, dass]
ich nun hier sitze,
so wahr bist du gewesen
Allerliebste mein,
die es unter dem Himmel gab.

3

Jag säger (= säger) dej nu,
till ditt beslut:
jag vill dej inte ha,
om du ock varst klädd

Ich sage dir nun
zu deinem Entschluss (zu gehen):
ich will dich nicht haben,
wenn du auch erstrahlen würdest
(*wörtl.:* gekleidet wärest)

i förgyllande skrud
och om
min vänskap bad.
Å nej, jag svor
och sade väl då:
vänskapen
är nu så långt härifrån,
att allri (= aldrig)
den kommer här mer.

in goldenem Gewand
und um
meine Freundschaft bitten würdest.
Ach nein, ich würde schwören
und sagte wohl dann:
die Freundschaft
ist nun so weit von hier weg,
dass niemals
sie mehr wiederkehrt.

IS/VDL/KH 200198